

نیانگرهای سرمی هپاتیت‌های ویروسی و عملکرد کبدی در بیماران هموفیلی استان گیلان

دکتر فریدر منصور قناعی* - دکتر حسین فروتن** - دکتر محمد صادق فلاخ*** - دکتر افسین شفیع****
 دکترا کرم پورشمس***** - دکتر نفی رضمانی*** - دکتر فرشید فرزانه*** - دکتر محمود بوسفی****
 * دانشیار گروه داخلی - دانشگاه علوم پزشکی گیلان
 ** دانشیار گروه داخلی - دانشگاه علوم پزشکی تهران
 *** پژوهش عمومی
 **** دستیار گروه داخلی - دانشگاه علوم پزشکی گیلان
 ***** استادیار گروه داخلی - دانشگاه علوم پزشکی تهران
 **** استادیار گروه داخلی - دانشگاه علوم پزشکی گیلان

چکیده

توارشیای پراکنده‌ای مبنی بر آلوگی بیماران هموفیلی به ویروس‌های هپاتیت A و B از نقاط مختلف کشور وجود دارد. این مطالعه جهت تعیین فراوانی آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت A و آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت B و اختلال شهای عملکرد کبدی در بیماران هموفیلی استان گیلان انجام شد. این مطالعه بصورت مقاطعی از یهمن ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸ انجام گردید و بیماران مبتلا به هموفیلی ثبت شده در کانون هموفیلی استان گیلان از نظر وجود آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C (anti HCV-Ab) آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B (HBsAg) و تست‌های عملکرد کبدی مورد بررسی قرار گرفتند. شناسایی آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C به روش-II RIBA (Radio immunoblot assay) و آنتی زن سطحی ویروس به روش Elisa (Enzyme Linked Immunosorbant Assay) انجام شد. یکصد و پنجاه وارد مطالعه شدند. بیماران دارای میانگین سنی ۱۹/۷ سال (دامنه: ۳ تا ۲۱ سال) بودند و ۱۰۰ نفر از آنها مرض و یک نفر زن بود. در سرم ۲۷ بیماران ۲۶/۷ (درصد) دارای سطح سرمه آلتین آمینوتانسفراز (ALT) بالاتر از حد طبیعی بودند. نفر از بیماران ۲۶/۷ (درصد) آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B (HBsAg) شناسایی شد. آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C در سرم ۲۲ نفر (۷۱/۳ درصد) وجود داشت. در این مطالعه رابطه معنی‌داری بین مثبت شدن آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C و مدت زمان دریافت فاکتور انقادی تا سال ۱۳۷۶ وجود داشت ($P=0.01$) ولی مثبت شدن آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B و سطح افزایش یافته آلتین آمینوتانسفراز با مدت دریافت فاکتور انقادی رابطه معنی‌داری نداشت. میزان فعالیت فاکتور انقادی و مثبت شدن از نفر آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C ($P<0.001$) و آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B با یکدیگر ارتباط معنی‌داری داشتند ($P<0.04$). فراوانی نسبی مثبت شدن آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C در دریافت کنندگان توان فاکتور VIII لنوبلیزه و کروایوپرسیتیت بیش از دریافت کنندگان فاکتور VIII لنوبلیزه به تنهایی و در دریافت کنندگان توان فاکتور IX FFP (Fresh Frozen Plasma) بیش از دریافت کنندگان FFP به تنهایی بود ($P<0.1$). فراوانی آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B در این مطالعه بیش از حد انتظار بود لذا اکسینیاسیون برعلیه هپاتیت B در بیماران هموفیلی در بد و تشخیص توصیه می‌شود. ولی فراوانی سطح افزایش یافته آلتین آمینوتانسفراز در این مطالعه کمتر از مطالعات مشابه بود. با توجه به اینکه فراوانی anti HCV-Ab در حد مطالعات مشابه بود و با توجه به رشد آهسته ویروس هپاتیت C و احتمال زیاد مزمن شدن، شناسایی و درمان این افراد توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: آمینوتانسفراز آلتین/ پادتون های هپاتیت C/ پادگن های سطحی هپاتیت B/ هموفیلی

مقدمه

اما استفاده گسترده‌از این محصولات، عوارض	هرچند استفاده از محصولات پلاسمایی
جدی مانند هپاتیت ویروسی، بیماری مزمن	در درمان بیماران هموفیلی عوارضی از قبیل
کبدی و سندروم نقص ایمنی اکتسابی (AIDS)	بد شکلی‌های مفصلی و نیاز به جراحی
را بدنبال داشته است. (۲، ۳ و ۴)	اورژانس یا انتخابی را کاهش داده است. (۱)

گردید و مقادیر بالاتر از U/L ۳۸ بعنوان سطح افزایش یافته در نظر گرفته شد.

سطح سرمی آalkalan فسفاتاز (ALP) باروش رنگ سنجی آنزیمی تعیین شد و مقادیر بالاتر از U/L ۳۷۰ در افراد کمتر از ده سال، بالاتر از U/L ۴۵۰ در افراد ده تا هفده سال و بالاتر از U/L ۱۴۰ در افراد بزرگسال بعنوان سطح افزایش یافته در نظر گرفته شد.

همه آزمایشات در آزمایشگاه سازمان ملی انتقال خون، شعبه استان گیلان انجام گردید.

در انتها فراوانی نسبی مقادیر بالاتر از حد طبیعی آنزیم آلانین آمینو ترانسفراز و آalkalan فسفاتاز و فراوانی نسبی نشانگرهای سرمی هپاتیت B و C بر حسب شدت بیماری با توجه به میزان فعالیت فاکتور انعقادی در بدن (فعالیت کمتر از ۱٪ کمبود شدید، فعالیت ۵-۱۱٪ کمبود متوسط و فعالیت بیش از ۵٪ کمبود خفیف) متدرج در پرونده بیمار، مدت زمان دریافت فاکتور انعقادی تا سال ۱۳۷۶ (چون تا سال ۱۳۷۶ در ایران توزیع فراوردهای ویروس زدائی نشده از نظر هپاتیت C ادامه داشت (۸)) و نوع فاکتور دریافتی مورد مقایسه قرار گرفت.

آزمون مجدد کای X^۲ (با در نظر گرفتن $\alpha=0.10$) دو طرفه جهت مقایسه فراوانی بین گروهها مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج

یکصد و یک بیمار هموفیلی دارای پرونده در کانون هموفیلی استان گیلان وارد مطالعه شدند. (۱۰۰ بیمار مرد و یک بیمار زن). افراد مورد بررسی دارای میانگین سنی ۱۹/۷ سال (دامنه سنی ۳ تا ۷۱ سال) بودند.

در کشور ایران نیز گزارش‌های پراکنده‌ای مبنی بر وجود آلدگی به ویروس‌های هپاتیت B و C در بیماران هموفیلی وجود دارد (۵، ۶، ۷) و با توجه به وجود بیماران هموفیلی در استان گیلان و اینکه اختلالات آنزیمهای کبدی و وجود نشانگرهای سرمی در اکثر موارد بدون علامت است، اختلال بدون علامت کبدی و مشتبه بودن نشانگرهای ویروسی نیازمند پایش دقیقی باشد.

این مطالعه جهت تعیین فراوانی آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B (HBsAg) و آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C (antiHCV-) (Ab) و اختلال تست‌های عملکرد کبدی در بیماران مبتلا به هموفیلی استان گیلان انجام گردید.

مواد و روش‌ها

این مطالعه بصورت مقطعی از بهمن ۱۳۷۷ لغایت اردیبهشت ۱۳۷۸ انجام گردید و بیماران مبتلا به هموفیلی دارای پرونده در کانون هموفیلی استان گیلان مورد بررسی قرار گرفتند.

بیماران از نظر وجود آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C (anti HCV-Ab)، آنتی زن سطحی ویروس هپاتیت B (HBsAg) و تست‌های عملکرد کبدی مورد بررسی قرار گرفتند.

شناختی آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت RIBA-II C (antiHCV-Ab) و آنتی زن (Radio immunoblot assay) سطحی ویروس هپاتیت B به روش (Enzyme Linked Immunosorbant Assay) ELISA انجام شد.

سطح سرمی آنزیم آلانین آمینو ترانسفراز (ALT) باروش رنگ سنجی آنزیمی تعیین

بیماران مبتلا به هموفیلی A و ۷ نفر (٪ ۳۳) از بیماران مبتلا به هموفیلی B بود.

در سرم ۷۲ نفر (٪ ۷۱) از بیماران نیز آنتی‌بادی ضدویروس هپاتیت C شناسایی شد. این افراد شامل ۵۴ نفر (٪ ۷۶) از بیماران هموفیلی A و ۱۶ نفر (٪ ۲۴) از بیماران هموفیلی B بود.

در این مطالعه بین مثبت شدن آنتی‌بادی ضدویروس هپاتیت C و مدت زمان دریافت فاکتور انعقادی تا سال ۱۳۷۶ رابطه معنی‌داری مشاهده شد، ($P=0.01$) اما بین مثبت شدن از نظر آنتی‌ژن سطحی ویروس هپاتیت B (HbsAg) و با سطح افزایش یافته‌آلین آمینوترانس‌فراز و مدت زمان دریافت فاکتور انعقادی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد (جدول شماره ۱).

میزان فعالیت فاکتور انعقادی و مثبت شدن از نظر آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C و آنتی‌ژن سطحی ویروس هپاتیت B ارتباط معنی‌داری داشت، (به ترتیب $P<0.001$ و $P<0.04$) اما با سطح افزایش یافته‌آلین آمینوترانس‌فراز ارتباط معنی‌داری بدست نیامد (جدول شماره ۲).

فراوانی نسبی مثبت شدن آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C در دو گروه دریافت کنندگان توانم فاکتور VIII لوفیلیزه و کرایوپرسیبیتیت یا فاکتور IX و FFP بیش از VIII دریافت کنندگان FFP یا فاکتور VIII لوفیلیزه به تنهایی بود. (٪ ۰.۰۱) (نمودار شماره ۱) فراوانی نسبی مثبت شدن آنتی‌ژن سطحی ویروس هپاتیت B و سطح افزایش یافته‌آلین آمینوترانس‌فراز در گروههای مختلف تفاوت معنی‌داری نداشت.

هفتاد و یک نفر (٪ ۷۰) از بیماران دارای هموفیلی A، ۲۱ نفر (٪ ۲۰) دارای هموفیلی B و ۹ نفر (٪ ۸) اندیگر اختلالات انعقادی شامل کمبود فاکتور XIII کمبود فاکتور II و بیماری فون ویلسبراند بودند.

پنجاه نفر (٪ ۴۹) از بیماران کمتر از ده سال و ۵۱ نفر (٪ ۵۰) بیش از ده سال سابقه دریافت فاکتور انعقادی تا سال ۱۳۷۶ داشتند. پنجاه و پنج نفر (٪ ۵۴) فاکتور VIII لوفیلیزه و ۲۰ نفر (٪ ۱۹) فقط فاکتور VIII لوفیلیزه و (FFP) (٪ ۱۸) فاکتور IX و Fresh Frozen Plasma (٪ ۵) فقط FFP و یک نفر (٪ ۱) فقط فاکتور IX دریافت می‌کردند. میزان فعالیت فاکتور انعقادی در ۳۷ نفر (٪ ۳۶) کمتر از ۱ (کمبود شدید)، در ۲۷ نفر (٪ ۲۶) ۱-۵٪ (کمبود متوسط) و در ۳۷ نفر (٪ ۳۶) بیش از ۵٪ (کمبود خفیف) بود.

میانگین سطح سرمی آنزیم آلانین آمینوترانس‌فراز (ALT) در کل بیماران L/U (٪ ۲۸/٪ ۸) $(31/80 \pm 20/8)$ بود. بیست و نه نفر (٪ ۳۱) از بیماران دارای آنزیم بالاتر از حد طبیعی بودند که شامل ۲۴ نفر (٪ ۳۳/٪ ۸) از افراد دارای هموفیلی نوع A و ۳ نفر (٪ ۱۴/٪ ۳) از افراد دارای هموفیلی نوع B بودند.

میانگین سطح سرمی آلكالن فسفاتاز (ALP) در کل بیماران L/U $(179/223 \pm 97/2)$ بود و در هیچ‌یک از بیماران آلكالن فسفاتاز افزایش یافته مشاهده نشد.

در سرم ۲۷ نفر از کل بیماران (٪ ۲۶/٪ ۷) آنتی‌ژن سطحی ویروس هپاتیت B (HBsAg) شناسایی شد. این افراد شامل ۱۹ نفر (٪ ۲۶/٪ ۸) از

جدول ۱- مقایسه فراوانی مثبت شدن نشانگرهای سرمی با افزایش آنزیم کبدی به تفکیک مدت زمان دریافت فاکتور

انعقادی تا سال ۱۳۷۶

		آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C		آنتی ڈن سطحی ویروس هپاتیت B		آلانین آمینوتو انسفاراز		تعداد کل	مدت دریافت فاکتور
		مثبت *	منفی *	مثبت *	منفی *	افزایش یافته * نرمال *			انعقادی تا سال ۱۳۷۶
$P=0.01$	۴۲(۸۲/۴٪)	۳۷(۷۲/۷٪)	۱۴(۲۷/۴٪)	۳۷(۷۴٪)	۱۳(۲۶٪)	۳۴(۷۷/۶٪)	۱۷(۳۳/۳٪)	۵۱(۵۰/۵٪)	بیش از ده سال
	۲۰(۴۰٪)	۳۰(۶۰٪)				۲۸(۷۳٪)	۱۲(۲۴٪)	۵۰(۴۹/۵٪)	کمتر یا مساوی ده سال
	۷۲(۷۸/۷٪)	۷۲(۷۱/۳٪)	۷۴(۷۳/۳٪)	۷۴(۷۷٪)		۷۲(۷۱/۳٪)	۲۹(۲۸/۷٪)	۱۰۱	تعداد کل

Chi-square test

معنی دار نیست = NS

* (فراوانی نسبی) تعداد

جدول ۲- مقایسه فراوانی مثبت شدن نشانگرهای سرمی با افزایش آنزیم کبدی به تفکیک شدت بیماری (میزان فعالیت فاکتور

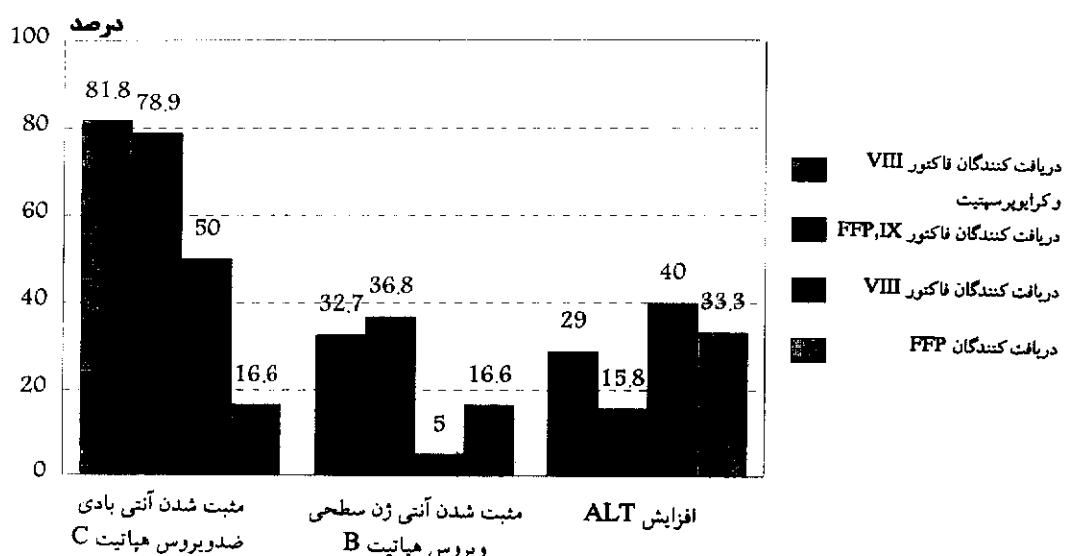
انعقادی تا سال ۱۳۷۶

		آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C		آنتی ڈن سطحی ویروس هپاتیت B		آلانین آمینوتو انسفاراز		تعداد کل	شدت بیماری
		مثبت *	منفی *	مثبت *	منفی *	افزایش یافته * طبیعی *			
$P<0.01$	۲۴(۹۱/۹٪)	۳۷(۲۲/۲٪)	۱۴(۳۷/۸٪)	۲۲(۷۴٪)	۱۴(۳۷/۸٪)	۲۲(۵۹/۵٪)	۱۵(۴۰/۵٪)	۳۷(۳۷/۶٪)	شدید
	۱۹(۷۰/۴٪)	۲۰(۷۴٪)	۷(۲۰/۹٪)	۲۱(۷۷/۸٪)	۷(۲۰/۹٪)	۲۱(۷۷/۸٪)	۶(۲۲/۲٪)	۲۷(۲۶/۷٪)	متوسط
	۱۹(۵۱/۴٪)	۳۱(۸۳/۸٪)	(۱۶/۷٪)	۲۹(۷۷/۸٪)	(۱۶/۷٪)	۲۹(۷۷/۸٪)	(۲۱/۷٪)	۳۷(۳۷/۶٪)	خفیف
	۷۲(۷۸/۷٪)	۷۲(۷۱/۳٪)	۷۴(۷۳/۳٪)	۷۴(۷۷٪)		۷۲(۷۱/۳٪)	۲۹(۲۸/۷٪)	۱۰۱	تعداد کل

Chi-square for Linear trend (Mantel exextention)

NS= معنی دار نیست

* (فراوانی نسبی) تعداد

نمودار ۱- فراوانی نسبی مثبت شدن آنتی ڈن سطحی ویروس هپاتیت B، آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C و موارد ALT افزایش یافته در گروههای مختلف دریافت کنندگان فاکتورهای انعقادی

بحث و نتیجه گیری

فرابانی آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت

C

آذربایجان شرقی و اردبیل ۷۷درصد (۶) و در

دریافت کنندگان هموفیلی استان گیلان ۷۱/۳

۴۴ بیمار هموفیلی در استان مرکزی ۸۱/۸

دریافت کنندگان هموفیلی در استان انجام شده

بیش از مقدار بدهست آمده در این مطالعه می‌باشد. در مطالعات انجام شده در کشورهای دیگر شیوع افزایش سطح سرمی حداقل یکی از آنژیم‌های کبدی در ۳۶ تا ۷۷ درصد بیماران همونیلی گزارش شده است (۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱). همچنین در یک مطالعه ۴۴ درصد از بیماران دارای سطح افزایش بافت آلانین آمینو ترانسفراز بودند (۲۲). با توجه به اینکه میزان مثبت بودن آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C در مطالعه‌ها با مطالعات دیگر تفاوت چندانی ندارد، علت پایین بودن فراوانی آلانین آمینو ترانسفراز افزایش بافت در مطالعه‌ها می‌تواند قرار داشتن بیماران در ابتدای سیر تخریب کبدی باشد. چون ویروس هپاتیت C دارای رشد خیلی آهسته می‌باشد و طی ۲ تا ۳ دهه باعث ازکار افتادن کبد می‌شود.

باتوجه به این مسئله باید به فکر شروع درمان برعلیه ویروس هپاتیت C برای این بیماران پیش از شروع روند آسیب کبدی باشیم.

فراوانی وجود آنتی‌زن سطحی هپاتیت B و آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C با افزایش شدت بیماری (کاهش فعالیت فاکتور انعقادی) افزایش یافت. این نکته را می‌توان به افزایش میزان نیاز به استفاده از فرآورده‌های پلاسمایی در موارد شدیدتر بیماری نسبت داد.

افزایش فراوانی وجود آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C در افراد با سابقه بیش از ده سال دریافت فرآورده‌های پلاسمایی تا ۱۳۷۶، می‌تواند در اثر عدم بررسی فرآورده‌ها از نظر ویروس هپاتیت C و متعاقباً عدم ویروس زدایی فرآورده‌های پلاسمایی ایجاد

در صد (۷) و در ۱۰۳ بیمار هموفیلی از سه مرکز عمده بیماریهای خونی ۷۷/۶ درصد (۵) گزارش شده است که تفاوت معنی‌داری بین آنها مشاهده نشد. از آنجا که مسؤول تأمین فراورده‌های خونی در کشور، پالایشگاه واحدی است، این شباهت قابل انتظار می‌باشد.

این فراوانی ۸۰ درصد در کودکان هموفیلی در لهستان در سال ۱۹۹۹ (۹)، ۴۲/۴ درصد در بیماران هموفیلی در مراکش در سال ۱۹۹۶ (۱۰)، ۸۸/۲ درصد در بیماران هموفیلی ژاپن در سال ۱۹۹۸ (۱۱) و ۹۲/۲ درصد در بیماران هموفیلی در ایتالیا در سال ۱۹۹۸ (۱۲) بوده است. علت تفاوت فاحش فراوانی در مراکش با مطالعات دیگر و نیز مطالعه ما، شاید بدلیل تفاوت زمانی موجود و تفاوت در روش‌های استفاده شده در تشخیص باشد. چون روش‌های جدیدتر حساسیت بیشتری جهت تشخیص آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C دارد. در ژاپن، چنانچه در مقاله مورد استناد نیز ذکر شده، علت فراوانی بالای موارد مثبت استفاده گستردۀ از فرآورده‌های حرارت داده نشده بوده است.

فراوانی آنتی‌زن سطحی ویروس هپاتیت (HBsAg)B در مطالعه ما ۲۷/۷ درصد بود. این فراوانی در مطالعات خارجی ۶-۱۳ (۱۴، ۱۵، ۱۳) درصد گزارش شده است که افزایش قابل توجهی را در بیماران هموفیلی استان گیلان مشاهده می‌نماییم.

فراوانی آلانین آمینو ترانسفراز افزایش یافته در مطالعه ما ۲۸/۷٪ بود. این فراوانی در مطالعات دیگر انجام شده در ایران ۵۰ درصد (۶) و ۶۸/۲ درصد (۷) گزارش شده است که

توجه به بی علامت بودن این بیماران پایش
منتظم عملکرد کبدی و نشانگرهای
سرمی هپاتیتهای ویروسی و در صورت امکان
اندازه گیری سطح سرمی HCV-RNA در
بیماران هموفیلی و درمان آنها با اینترفرون و
ربیاورین ضروری بنظر می رسد.

فراوانی موارد مثبت از نظر آتشی ژن سطحی ویروس هپاتیت B در این مطالعه (که خیلی بیشتر از فراوانی گزارش شده در کشورهای دیگر بود) می تواند علامت هشدار دهنده ای جهت جدی تر گرفتن این موضوع باشد. از طرف دیگر این نکته که فراوانی موارد مثبت از نظر آتشی ژن سطحی ویروس هپاتیت B در افراد با کمتر از ده سال سابقه دریافت فرآورده های پلاسمایی تا ۱۳۷۶ تفاوت معنی داری با افراد با سابقه بیش از ده سال ندارد، می تواند نشانه عدم کارآیی ویروس زدایی فرآورده های پلاسمایی از نظر هپاتیت B در سالهای اخیر باشد. عدم کارآیی واکسیناسیون و یا پوشش ناکافی آن می تواند علت دیگر بسالا بودن فراوانی آتشی ژن سطحی ویروس هپاتیت B باشد. لذا اجرای دقیق برنامه تزریق واکسن هپاتیت B در همه کسانی که برای اولین بار تشخیص هموفیلی برایشان داده می شود، توصیه

با توجه به نتایج بدست آمده لازم است فراورده های پلاسمایی که در بیماران هموفیلی و نیز سایر بیماران مورد استفاده قرار می گیرد دقیقاً از نظر ویروس های هپاتیت بررسی و ویروس زدایی گردد. انجام واکسیناسیون در بیماران بر علیه ویروس هپاتیت B در بدو تشخیص و نیز پاشر

شده باشد. هرچند افزایش طول مدت دریافت با افزایش تعداد واحدهای دریافتی نیز همبستگی مستقیم دارد و می‌تواند توجیه کننده این افزایش باشد ولی عدم وجود ارتباط بین فراوانی وجود آنتئژن سطحی هپاتیت B و مدت دریافت، می‌تواند این توجیه را تضعیف نماید.

فراوانی وجود آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C در دریافت کنندگان فاکتور VIII ثوفیلیزه و کرایوپرسیتیت بیش از دریافت کنندگان فاکتور VIII ثوفیلیزه به تنهایی بود. این تفاوت با توجه به اینکه فاکتور VIII ثوفیلیزه بالاستفاده از روش حرارت دهی ویروس زدایی می گردد، قابل پیش بینی بود. از طرف دیگر فراوانی وجود آنتی بادی در دریافت کنندگان تسوام فاکتور IX و FFP بیش از افرادی بود که فقط دریافت FFP بودند. با توجه به اینکه فاکتور IX به روش حرارت دهی ویروس زدایی می گردد و FFP پلاسمای تازه می باشد، این تفاوت را شاید بتوان با تعداد کم افراد در گروهی که فقط FFP دریافت می کردند توجیه کرد. با توجه به اینکه مدت زیادی از شناخت و ویروس زدایی ویروس هپاتیت C در ایران نمی گذرد، آثار و تبعات آن در بیماران هموفیلی چشم گیر است و مشاهد آن هستیم که بیش از دو سوم بیماران هموفیلی منطقه ما به این ویروس آلوده اند. با توجه به این که احتمال ایجاد بیماری مزمن کبدی در افراد مثبت از نظر آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت C حدود ۸۰ درصد است (۲۳) و قوع بیماری مزمن کبدی در بیماران هموفیلی مشکل بالینی نزدیکه ای در آیینه نزدیک خواهد بود و با

کانون هموفیلی استان گیلان، مسوولین و کارکنان آزمایشگاه سازمان ملی انتقال خون استان گیلان خصوصاً آفای دکتر سلیم مرعشی، آفای دکتر علی علی‌نی، سرکارخانم شهلا مستوفی و سرکارخانم کبری گالش نژاد

مداوم بیماران و بافنم بیماران بدون علامت و انجام درمانهای لازم برای آنها می‌تواند اثرات درازمدت این آلودگی را تاحدی کاهش دهد.

تشکر و قدردانی

با تشکر از همکاری مسوولین و کارکنان

منابع

1. Fauci AS, Braunwald E, Isselbacher K, et al. *Harrison's Principles of Internal Medicine*. 14th ed. London: MC Graw Hill, 1998:736-8.
 2. White GC, Zeitler KD, Lesensne HR, et al. Chronic Hepatitis in Patients with Hemophilia A: Histologic Studies in Patients With Intermittently Abnormal Liver Function Tests. *Blood* 1982; 60(6):1259-62.
 3. Aledort LM, Levine PH, Hilgartner M, et al. A Study of Liver Biopsies and Liver Disease Among Hemophiliacs. *Blood* 1985; 66(2): 367-72.
 4. Darby SC, Ewart DW, Giangrande PL, et al. Mortality from liver Cancer and liver Disease in Haemophilic Men and Boys in UK Given Blood Products Contaminated with Hepatitis C: UK Haemophilic Centre Director's Organization. *Lancet* 1997; 15: 350 (9089): 1425-31.
 - 5- یعقوبی، محمود؛ بررسی سروایپیدمیلوژیک ویروس هپاتیت C در بیماران هموفیلی و تالاسمی. زندگی (فصلنامه کانون هموفیلی ایران)، تالاسمی. زندگی (فصلنامه کانون هموفیلی ایران)، ۱۳۷۶، سال سوم شماره ۶، صص: ۴۸.
 - 6- آقازاده، محمد؛ امینی، صفیه؛ محمودی؛ محمودی؛ بررسی شیوع هپاتیت B در اعضای خانواده‌ای حامل HBsAg در استانهای آذربایجان شرقی و اردبیل. زندگی (فصلنامه کانون هموفیلی ایران). زستان ۱۳۷۶، سال سوم شماره ۶، ص: ۴.
 - 7- قمری، مجتبی؛ هاشمی، مژگان؛ بررسی شیوع
- هپاتیت C در بیماران مبتلا به هموفیلی و تالاسمی
مازور در استان مرکزی. زندگی (فصلنامه کانون هموفیلی ایران)، زستان ۱۳۷۷، سال سوم شماره ۹ و ۱۰، صص: ۶۳-۸.
- 8- زندگی (فصلنامه کانون هموفیلی ایران). زستان ۱۳۷۶، سال سوم شماره ۶، سرمهقاله صص: ۲-۳.
9. Adamowicz - Salach A, Pawelec K, Loch T, et al. Incidence and Treatment of Hepatitis C Virusinfection in Children with Haemophilia in Poland. *Haemophilia* 1999; 5(6): 436-40.
10. Benjelloum S, Bahbouhi B, Sekkat S , et al. Anti- HCV Seroprevalence and Risk Factor of Hepatitis C Virus Infection in Moroccan Population Groups. *Res Virol* 1996;147(4):247-5.
11. Fukuda Y, Nakano I, Katano Y, et al. Assessment and Treatment of Liver Diseases in Japanese Haemophilia Patients. *Haemophilia* 1998; 4(4):595- 600.
12. Tradati F, Colombo M, Mannuci PM, et al. A Prospective Multicenter Hemophiliacs with Chronic Hepatitis C. *Blood* 1998;91(4):1173-7.
13. Hasiba U, Eyster ME, Gill FM, et al. Liver Dysfunction in Pennsylvania's Multitransfused Hemophiliacs. *Dig Dis Sci* 1980; 25(10):776-82.
14. Ruggiero G, Cesaro G, Mazzella C, et al. Liver Disease in Hemophiliacs : Etiological and Biochemicaldata on 159 Cases from our

- Geographical Area. Hepatogastroenterology 1985; 32(2): 57-60.
15. Kim HC, Saidi P, Ackley AM, Bringelsen KA, Gocke DJ. Prevalence of Type B and Non-A, Non-B Hepatitis in Hemophilia : Relationship to Chronic Liver Disease. Gastroenterology 1980; 79(6): 1159-64.
 16. Ng HW. Liver Dysfunction in Haemophilia A, B and other Hereditary Haemorrhagic disorders. Ann Acad Med Singapore 1984; 13(3): 524-6.
 17. Schulman S, Wiechel B. Hepatitis , Epidemiology and Liver Function in Hemophiliacs in Sweden. Acta Med Scand 1984; 215 (3): 249-56.
 18. Cederbaum AI, Blatt PM, Levine PH. Abnormal Serum Transaminase Levels in Patientswith Hemophilia A. Arch Intern Med 1982;142(3): 481- 4.
 19. Mc Verry BA, Voke J, Mohammed I, Dormandy KM, Holborow EJ. Immune Complexes and Abnormal Liver Function in Haemophilia . J Clin pathol 1997; 30 (12): 1142-6.
 20. Gomperts ED, Lazerson J, Berg D, etal. Hepatocellularenzyme Patterns and Hepatitis B Virus Exposure in Multitrans Fused Young and very young Hemophilia Patients. Am J Hematol 1981; 11(1):55-9.
 21. Preston FE, Triger DR, Under wood JC , etal. Percutaneous Liver Biopsy and Chronic Liver Disease in Haemophiliacs. Lancet 1978; 2: (8090): 592-4.
 22. Card RT, Dusevic M, Lukie BE. Coagulation Factor Therapy for Hemophilia: Relation Tohepatitis B and to Liver Function. Can Med Assoc J 1982;126(1): 34-6.
 - 23.Ryder SD, Beckingham IJ. Acute Hepatitis. BMJ 2001;322: 151-3.

Hepatitis Viruses Seromarkers and Liver Function in Guilan Hemophiliacs

Mansour-Ghanaei F, Foroutan H, Fallah MS, Shafaghi A, Pourshams A, Ramezani N,

Farzaneh F, yousefi M.

Abstract

There are some reports about hepatitis B and C Virus infection in hemophiliacs in different part of our country. We studied Guilan Province hemophiliacs to determine The frequency of hepatitis B surface antigen (HbsAg), anti hepatitis C antibody and liver function test impairments.

This study was done from Feb to Apr 1999 among hemophiliacs registered in Guilan Hemophilia Society. Patients were examined for anti hepatitis C antibody (Radio immunblot assay(RIBA-II)method),hepatitis B surface antigen (Enzyme linked Immunosorbant Assay (ELIZA)) and liver function tests.

101 patients included. Mean age was 19.7 years old (Range 3-71 years old), 100 patients were male and one female. 29 patients (28.7%) had increased serum level of Alanine Aminotransfrase (ALT). 27 patient (26.7%) were HbsAg positive and 72 patient(71.3%) were Anti HCV-Ab positive.

Duration of clotting factor receiving until 1376(1996) had an association with positive Anti HCV-Ab($P=0.01$) but not with positive HbsAg or increased ALT. Clotting factor activity had an association with positive Anti HCV-Ab($P<0.001$) and positive HbsAg ($P<0.04$).Frequency of positive anti HCV-Ab in who had received leophilized Factor VIII and Cryoprecipitate Factor VIII or Factor IX and Fresh Frozen Plasma (FFP) was greater than who had received only leophilized factor VIII or FFP.($P<0.01$).

Frequency of HbsAg positive patients was more than what we expected. Vaccination against hepatitis B virus after diagnosis of hemophilia is advised. Although Anti HCV-Ab frequency was similar to other studies, frequency of increased ALT was less.

Because of high chronicity of hepatitis C Virus, diagnose and treat Anti HCV positive patients is suggested.

Keywords: Alanine Aminotransferase/ Hemophilia/ Hepatitis B Surface Antigen/
Hepatitis C Antibodies